

საქართველო
ბიზნესი

სსსრ
XXIV

დიდება ურობას და ვირობას,
სუთულადის ცაცხლად რომ ინთება,
ლენინის პარტიის ყრილობას
დიდება, დიდება, დიდება!

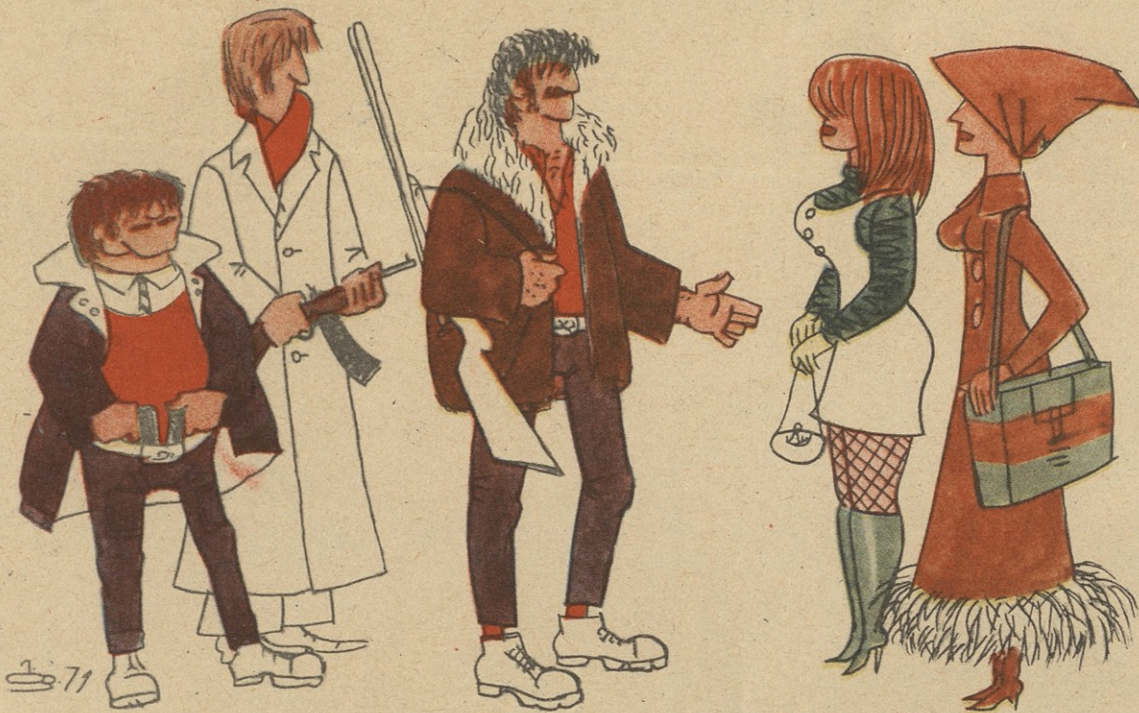
№ 6 (1352) მარტი 1971

საქსუ

გამოცემის 48-ე წელი ფასი 20 კპვ.

ნ. ს. ცინცაძისა

სანადიროდ მიღობართ, ბიჭებო?
— არა, რამტორანში მიგდობართ სამიფოლ.

ა მ ო რ ე

ს ა ე ს ტ რ ა დ ო სიმღერების შემსრულებელი ნიკო ჩუპჩიკოვი მელოტი გახლდათ. ნიკოს დაბეჯითებით სწამდა, რომ მის პოპულარიზაციას ხელს უშლიდა მხოლოდ და მხოლოდ მოტველილი თავი. ეს პრობლემა მსახიობს-დღისით ისე არ ტანჯავდა, როგორც ღამით. თვალს მოხუჭავდა თუ არა, პირდაპირ სიზმრებზე გადადიოდა. სიზმარში კი ყველაფერი შეიძლება ნახო, ჩუპჩიკოვი თავის პერსონასაც ხედავდა და კვერცხსაც, რომელიც, ამავე დროს, მისივე თავი იყო. იგი ცდილობდა კვერცხზე, თმების ადგილას, შავი მელანი წაესვა, მაგრამ კვერცხი მელანს არ ღებულობდა. ერთხელ კი მან ეს კვერცხი, ანუ თავისი თავი, გატეხა და თავზე წაისვა... თმები იწამსვე ამოვიდა. აი, ახლა კი უკვე აუდიტორიის წინაშე გამოდის, მაგრამ თმები? ისევ გაჭჭრა. მაყურებლები ყვირიან და ნიკოს კვერცხებს ესვრიან. ო, როგორ გვანან ეს კვერცხები მოტველილ თავებს.

რამდენჯერ ეცადა ნიკო, კვანტი დაედო ბუნების კანონისათვის. იგი ყველაზე უახლეს და ეფექტურ საშუალებებს ხმარობდა: ეს „კარმაზინით“, ეს „ბიოტოლით“, ეს „ბიოკრინით“ და სხვა, მაგრამ ნიკო დარწმუნდა, რომ მათ ყველას ჰქონდათ ერთი სახელი: „ილუზია“.

ის დღე მართლაც მშვენიერი იყო ნიკოსათვის. ზღვისპირეთში საგასტროლოდ წასული მსახიობი პლაჟზე გაწოლილიყო. მზის თაყარა სხივები საოცრად აელვარებდნენ ნიკოს თავს. ჩუპჩიკოვმა სინანულით მოისვა ხელი კეფაზე და ამოიხვნეშა, სწორედ ამ დროს მასთან ვიღაც უცხოელი მივიდა და დამტვრეული რუსულით მიმართა: „ნე კოროშო, ვი პრიეჟაც კომნე. ია ვამ პომოგაი!“ მან ნიკოს თავისი სავიზიტო ბარათი მიაჩეჩა და გაუჩინარდა.

უცხო ენების მცოდნე ამხანაგმა ნიკოს ბარათზე წარწერილი სიტყვები უთარგმნა: „ფილიპ პიუტენი, მუდმივი ნეილონის პარიკი, ლეპიკის ქუჩა 28. პარიზი“.

პარიზში კი არა, მთვარეზე გაფრინდებოდა ნიკო, ოღონდაც ეს სულისამძღვრევი თავის სიტყვულე როგორმე დაეფარა.

ო, როგორ უფრთხილდებოდა უცხოურ ვალუტას ნიკო! — არავითარ სუვენირს, არავითარ ცდუნებას არ შეეძლო თუნდაც სულ მცირედი ნაწილი დაეკლო მისთვის.

და, ბოლოს, დადგა დიადი წუთი: აცახცახებული მსახიობი ტაქსში შევარდა და მძღოლს, როგორც იქნა, გააგებინა, რომ მას უნდა

ლეპიკის ქუჩა. მხოლოდ ახლა მიხვდა ჩუპჩიკოვი უსასყიდლო მკურნალობის მთელ მშვენიერებას: პიუტენი ყოველგვარი ნარკოზის გარეშე უნერგავდა თმას. პროცედურა იყო არა მარტო მწამებლური და ძვირი, არამედ მორალურადაც მძიმე.

სამაგიეროდ ისეთი ქორორი გამოვიდა, რომ ნიკოს მსგავსი სიზმრადაც არ უნახავს. მომდერლის საქმე სულ წინ და წინ მიიწვედა, მალე იგი ფილმშიც გადაიდეს. ამან კიდევ უფრო გაზარდა ნიკოს პოპულარობა.

იმ ღირსშესანიშნავ ზამთრის ღამეს, სოლისტს სამჯერ გაამეორებინეს „ამორე“ (რომელიც, როგორც ცნობილია, იტალიურად ნიშნავს „სიყვარულს“), ხოლო შემდეგ კლუბის სათადარიგო კარებიდან გაძვრა და როდესაც ქუჩაში გავიდა, შვებით ამოისუნთქა. წყვილიადად ქვეული შესახვევიდან ალერსიანად იცინოდა ტაქსის ზურმუხტოვანი თვალი. „გადავრჩი“, აღმოხდა ნიკოს.

მაგრამ ეს რა ხდება! თაყვანისმცემელ გოგონათა გროვა თავს დაესხა ნიკოს. ხელ-ფეხი თითქოს შეუკრესო, ადგილიდან ვეღარ იძვროდა.

- მიშველეთ! — ამოიკნავლა მომღერალმა.
- სუვენირი, რაიმე სუვენირი! — შესთხოვნენ ქალიშვილები. უცბად მთვარის შუქზე რაღაც მეტალის საგანი აპრიალდა. მომღერალს გააჟრჟოლა. აკრიჭინდა მაკრატელი და მისი შესანიშნავი ქორრის ნაწილი თმებს ჩამოცილდა.
- მეც, მეც მინდა! — ყვიროდნენ ფანატიკოსები და მაკრატელიც კრიჭინებდა და კრიჭინებდა...
- უ, თქვე შტერებო! — ყვიროდა მკერდისეული ტენორით სოლისტი. — იდიოტებო! ეს ხომ ნეილონია!.. მიშველეთ!..

როდესაც ათლეტური აღნაგობის ტაქსის მძღოლმა ქალმა მიფანტ-მოფანტა თაყვანისმცემლები, ჩუპჩიკოვი უკვე გონებადაკარგული ეგდო და თავზე ორი ღერი თმა შერჩენოდა. მძღოლმა სიბნელეში, როგორც იქნა, მოძებნა ასფალტზე დაგდებული მაკრატელი, კიდევ ერთხელ ააკრიჭინა და ქორრის უკანასკნელი ნაწილი მძღოლმა ჩაიჭიბა, შემდეგ თავისი სახელოვანი კლიენტის უგრძობი სხეული შეაგდო მანქანაში და პედალს ფეხი დააჭირა...

ჰაერშიგაჰოკილებული

ქმირვასო მკითხველო! სათურმა რომ არ შეგაცდინოთ და ცისკენ არ დაიწყოთ ყურება, მინდა პირდაპირ გითხრათ: ჩემი ფელეტონის სამი გმირი, (სულ ხუთნი არიან) ყოულ ვერნის გმირების მსგავსად, კატასტროფაში მოხვედრილ რაიმე საჭაერო ხომალდის ეკიპაჟს არ წარმოადგენს. ისე კი მათ გარშემო შექმნილი ატმოსფეროს მიხედვით, საოცრად ჰგვანან ჰაერში გამოკიდულებს.

მოვლენა, რომელთანაც საქმე გვაქვს, ვფიქრობ, პირველია ჩვენი დედაქალაქის ცხოვრებაში და, უკანასკნელიც რომ იყოს, ამიტომ გამომაქვს იგი ფართო საზოგადოების სამსჯავროზე:

ღიახ, ისინი ხუთნი იყვნენ: **სონია დარჩია** — ოჯახის უფროსი; **გუგული ანუ მაია** — მისი ქალიშვილი; **მერი და ანზორ ჩხიკვაძეები** — მისი დისშვილები და **ლიანა მეფარიშვილი** — მისივე ძმისშვილი. ეს ერთი სისხლისა და ხორცის ადამიანები წლების მანძილზე ტკბილად ცხოვრობდნენ **სონია დარჩიას** ადამისდროინდელ ქოხში, რომელიც **კლდიაშვილის** ქუჩის № 8-ში იყო შეყუჟული.

— ნუ გეშინიათ, შვილებო! — ხშირად ამხნევებდა სონია ახალგაზრდებს, — ყველანი საბინაო აღრიცხვის ოქროს სიაში ვართ შესული. მალე მტერი მოგიკვდეთ, მალე ორი ოროთახიანი ბინა ჩვენ მივიღოთ. ერთში მე და ჩემი გუგული შევალთ, მეორეში კი — თქვენ, ჩემო საყვარელო დისშვილ-ძმისშვილებო!

ეს სანატრელი დღეც დადგა: სონია დარჩიას მოფაშფალებულ ფიცრულს ბუღდოზერებში შეესივნენ და თვალისდახამხამებაში აღგავეს იგი პირისაგან მიწისა.

— მერი, ლიანა, ანზორ! არიქა, ეზოში პასპორტებს აგროვებენ. აბა, ჩქარა მომეცი! — იყვირა გუგულიმ, ანუ მაიამ.

...და 1965 წლის 16 იანვარს თბილისის პირველი მაისის რაიონის მშრომელთა დეპუტატების საბჭოს მიერ ხუთ სულზე გაიცა სამოთახიანი ბინის ორდერი № 4014 (ელმავალმშენებელი ქარხნის დასახლების მე-18 კორპუსი).

— უიმე, გუგული, ერთად რატომ გამოუწერიათ ორდერი? — შესძახა მერიმ დეიდაშვილს, — მე, ჩემს ძმასა და ლიანას, როგორც ცალკე ოჯახს, ცალკე ბინა გვერგებოდა. ეს შენც იცი.

— მერედა, ვინ გიშლით, აიღეთ ცალკე ბინა!

— ვილა მოგვცემს, გოგო? ჩვენზე ორდერი უკვე გაცემულია. თუმცა, არა უშავს რა, დაიკო, ოცი წელიწადია, ერთად ვცხოვრობთ, შემდეგშიც ერთად ვიცხოვრებთ. ჩვენ სამს დროებით ერთი ოთახიც გვეყოფა.

— ვერ მოგართვის! — უცებ ენა უჩვენა გუგულიმ ბიძაშვილ-დეიდაშვილებს, — გვეყო, რაც მე და დედაჩემს თქვენგან სული გვაქვს გაწვრილებული. ახლა გულის სიგანიერეც რომ არ დაგვმართოს, განიერად უნდა ვიცხოვროთ სამ ოთახში. ახლავე აქედან მოუსვით!

მოსმა კი არა, ფეხები დამბლადაცემულელებივით დაუმიძიდათ. ლასლასით გაჰყვნენ გზას და... სასამართლოს მიადგნენ.

ლენინის რაიონის სახალხო სასამართლომ სამართლიანი განაჩენი გამოიტანა:

...გაუქმდეს ორდერი № 4014 და ორდერში შეტანილი პირები დაკმაყოფილებულ იქნენ არსებული წესით გათვალისწინებული ფართობით.

ახლა სონია და გუგული დარჩიებს შემოეყარათ გულზე, მაგრამ უმაღლეს სასამართლომდე მაინც მიადწიეს...

უმაღლესმა სასამართლომ უმაღლეს დონეზე იმსჯელა: **მომჩივარნი ბინით დაკმაყოფილებული უნდა იქნენ აღმასკომის მიერ, როგორც ადრე საბინაო აღრიცხვაზე აყვანილი პირები.**

აღმასრულებელმა კომიტეტმა ვერ აღასრულა უმაღლესი სასამართლოს გადაწყვეტილება შემდეგი სრულიად სამართლიანი მოტივით:

...მოქალაქე დარჩიას ორ სულზე არ მისცემია ბინა. და-ძმა ჩხიკვაძეებსა და ლიანა მეფარიშვილს აქვთ ისეთივე უფლება ბინაზე, როგორც დარჩიას. კეთილი ინებონ და ისინიც ახალმიღებულ ბინაში გადავიდნენ...

— ვინ გვიშვებს, თორემ ვინ მაძაღლი არ გადავა! — გაიძახის სამეული და მოთქვამს: საბინაო აღრიცხვიდან მოხსნილებსა და ქალაქიდან ამოწერილებს ხუთი წელიწადია, საბუშაოზეც არავინ გვიღებს, ხუთი წელიწადია, მოწყვეტილი ვართ ყოველგვარ საზოგადოებრივ საქმიანობას, ხუთი წელიწადია, ჰაერში ვართ გამოკიდებულები. რა გქნათ?

ბოლოს და ბოლოს, ვინ უნდა გასცეს პასუხი ამ კითხვაზე?

გაიოჯ შავერაშვილი

— გვიპეიფია, აბა, ვარლამთან!
— ქორწილი კი არა აქვს, ქალხი აქვს.
— რა განსხვავებაა, ქალხშიც თორმეიან, მღერეიან და ჩხუბობენ!

ნახ. დ. ზარაფიშვილისა

ჰოჰინა ჰუჩაში მოხმბილა ლოთეგისათვის.

— ჰერ არაფერი ამიწონია თქვენთვის და რატომ მლანქავთ, მოქალაქე?
— ისე, პროზილაქტივისათვის!

„ნიაწის ლექსიკონი“

- ბიურნაპრატი** — პიროვნება, რომელიც საკუთარი კაბინეტის იქით ვერ იყურება.
- მუწინაგლობა** — პროცესი, რომელსაც დასაწყისი აქვს, დასასრული კი არა.
- რემიზორი** — პიროვნება, რომელსაც ლოცვა-ჟურთხევით ხედებიან და წაველა-კრულით იხსენიებენ.
- ბანაწორწინება** — უეცარი დაქორწინების შედეგი.
- ხელფასი** — ყოველთვიური შემოსავლის დანაშატი (ზოგიერთათვის).

შეადგინა **პლმანოორ თაბაქაძე**

აკი მეგობლის ჭირივე

თბილი დღე იდგა, „თბილი გაზის“ წარმომადგენელთა თბილი ხმა რომ შემოესმათ გოცირიძის ქუჩა № 25-ის ეზოს მცხოვრებთ:

— თბილი გულთ მოვედით თქვენთან, ამხანაგებო! — თქვეს თბილგაზელებმა, — მართალია, შინ თბილი ღუმელები და ნავთქურები გიდგათ, მაგრამ, ბუნებრივია, ბუნებრივ გაზზე უარს არ იტყვიან!

მასპინძლებმა თბილი ღიმილი შეაგებეს სტუმრებს:

— გულთბილი ადამიანები ბრძანებულხართ, მადლობის მეტი რა გვეთქმის!

... ამოჰყარეს მიწა, ჩაჰყარეს მიწები. ბინებიდან გამოაბრძანეს ნავთქურები, შეაბრძანეს გაზქურები...

მონტაჟი დამთავრდა. ახლა გაზს ჩართვენ და...

ჩართო ვიღაცამ ეზოში:

— არაფერი შეგეშალოთ! სახლი ჩემია და ცოცხალი თავით ეზოში გაზს არ შემოგაყვანიანებთ!

— რას ერჩით მეზობლებს, ქალბატონო?! — ჰკითხეს თბილგაზელებმა.

— მე რას მერჩიან ისინი, რად სურთ ჩემი სახლის კედლის დამახინჯება?

— პირიქით, გაზის მიღს ღამაზ არშიად გავაყოლებთ კედელს.

— არა! — თქვა ცივად ქალბატონმა ევგენია ილიას ასულმა ჯავახიშვილმა.

მას შემდეგ წელიწადი და ოთხი თვე გავიდა, ხოლო ოქტომბრის რაიონის სახალხო სასამართლოში ამ საკითხზე 1970 წლის 26 ივლისს შესული განცხადება ხელუხლებლად დევს.

— მოგვეცი გაზი! — ყელს უწევს ცხრა ოჯახი ევგენია ილიას ასულს.

— არა!

— მიეცი გაზი მეზობლებს! — ეხვეწება საბინაო სამმართველო.

— არა!

— მიეცი გაზი მეზობლებს! — ევედრება რაიონმასკოში.

— არა!

— მიეცი გაზი მეზობლებს! — ემუდარება „თბილგაზის“ სამმართველო.

— არა!

— მიეცი გაზი მეზობლებს! — თხოვს გაზპროექტი.

— არა! არა! არა! არა!

კმარა, კმარა ხვეწნა-მუდარა, გოცირიძის ქუჩის № 25 სახლის მცხოვრებნოს ბოლოს და ბოლოს, ქალბატონი ევგენია თქვენი მეზობელია და, მოგეხსენებათ, კარგი მეზობელი კარგ ნათესავს ჯობია, ნუ შეაწუხებთ მას! იგი კერძო სახლის მფლობელია და უფლებაც ღიმი აქვს, მილი კი არა, შეუძლია ჭიანჭველაც არ გაატაროს სახლის კედელზე. რა მისი ბრალია, თუ თქვენ გაზი არა გაქვთ? რაც შეეხება თქვენს ბინებში უქმად დადგმულ გაზქურებს, გამოიყენეთ ისინი! დიან, გამოიყენეთ კარადებად, განჩინებად. შეაწყვეთ შიგ სურათ-სანოვაგე, ხილი; შეაწყვეთ, რაც გნებავთ, მეზობელს კი თავი დაანებეთ!

ბ. თათარაშვილი

იურიდიული კონსულტაცია

შავითხვა: ვცხოვრობდი ჩემთვის და არავის ხელს არ ვუშლიდი, პირიქით — მზრუნველობას ვიჩენდი ხალხისადმი. მართალია, ზედმეტ ფასებში, მაგრამ მაინც იმპორტული საქონლით ვამარავებდი.

ამას წინათ სოფ. ახალქალაქში ჩავიტანე სხვადასხვა სახისა და სხვადასხვა ხარისხის იმპორტული საქონელი.

ის იყო ვაჭრობა უნდა დამეწყო, რომ თავზე დამადგინ და ჩემი ბარგი-ბარხანით სულ სხვა მიმართულებით გამისტუმრეს. მიირღებინ და მსახურებისამებრ დაგაფასებთო. მიპასუხეთ, მომცემენ თუ არა პრემიას? (მისამართს არ ვწერ, პასუხი გამომიგზავნეთ მოკითხვამდე!)

ჯულიანა ნაზაროვა

პასუხი: აუცილებლად ვაჭრობის თქვენისთანა მუშაკებს პრემიას განსაკუთრებულად, მოუკითხავად აძლევენ!

შავითხვა: ვცხოვრობდი და ემუშაობდი დაბა სურამში. მქონდა საკუთარი ავტომანქანა „ვოლგა“, რომელსაც სურვილისამებრ დავაჭროლებდი.

ერთხელ მგზავრებმა ზაქათალაში წაყვანა მთხოვეს. მეც არ დავზარდი და წავეყვანე. საფასურად 50 მანეთი მომცეს. უკან მობრუნებისას ლაგოდეში შევიჩერდი, მაღაზიები შევათვალიერე, უნი-

ვერმალშიც შევედი. ის იყო, სამუშაო დღე მთავრდებოდა. მართლაც მაღაზია დაკეტეს და მე შიგ გამომამწყვდიეს. რა უნდა მექნა, ჯერ პირველ სართულზე ფენსაც-მელების სექცია დავათვალიერე, შემდეგ დახლის ყუთი გამოვწიე და ნავაჭრი ფული დაუთვლელად ჩავიდე ჯიბეში (შემდეგ შევიტყვე 2.800 მანეთი ყოფილა). მერე მეორე სართულზე ტრიკორაქის სექციას მივაკითხე. იქ რკინის სეიფი შევნიშნე. ქურთუკი გავიხადე და სეიფის გახსნას შევუდექი. ოცდაათიოდე გასაღებით ვუკირკიტე, მაგრამ ვერ გავადე. გაზი და ქლიბიც მოვიშველიე, მაინც ვერაფერს გავხადი. რაღას ვიზამდი, ფანჯრის რკინის ბადურა მოვგრიხე და სულთა პაერზე გავდედი.

მერე გამახსენდა, რომ მაღაზიაში ქურთუკი დამრჩა, მაგრამ დამეზარა მიბრუნება. ქურთუკის ჯიბეში უნახავთ გაზის ფულის გადახდის ქვითარი, სადაც ჩემი მისამართი და ვინაობა ზუსტად იყო აღნიშნული.

ახლა არც ქურთუკს მიბრუნებენ, არც გაზის ქვითარს. რა უნდა ვქნა, გაზის ქირა ხელახლა უნდა გადავიხადო?

უზანგი პირილეს ამ ჭვილივე

პასუხი: გაზის ქირის მაგიერ რამდენიმე წელს „გადაგახდევინებენ“, ჩემო უზანგი!

კონსულტანტი მ. ხმალაძე

ღუშეთში მაღაზია გვაქვს

ღუშეთში მაღაზია გვაქვს ისეთი კარგი წიგნებით, რომ მისი დარი, ბადალი, ალბათ, ბევრგან არ იქნებინს.

ჭერამდე სავსე თაროებს ვერ შემოთვლი ადვილად, ისეთი დიდი ფართი აქვს, ცხენ გაჭენდება ნამდვილად.

ახლა სიგრილეს არ იტყვიან? ზედ მისწრებაა სიცხეში, გამკრავი ქარი ნებივრობს მუდამ ცხვირსა და ფილტვებში. ზამთარში, როცა ყინვა და ქარბუქი მახვილს იღვსავს, შეხვალ და ტყვიამფრქვევივით კაწკაწი გააქვთ კბილებსა.

აქ წელიწადის ყველა დროს ციმბირის სუსხი გზარავს და პირიდან ორთქლი ამოგდის, ძველი სამოვრის დარაია.

არც სიცხის ბული დაგხუთავს, არც ოფლის დინა გაღონებს, დახლის აქაურ მუშაკებს ღმერთმა უმაგროს ჯან-ლონე!

ბ. არაგველი

თიანეთის ბასაჭირი

მესამე მიკროუბანი დასახლებაა თემქისა, დაპირებებით ვიხრჩობით, სიკეთე კი არ გვეღირსა.

სინათლე სადარბაზოში ბუტავს და ისიც ხანდახან, ზოგჯერ დასალევე წყალზედაც ყინვას დაუდევს ყადაღა.

გათბობაც ისე მოგვიწყვეს, სულ აკანკალეხთ პატარებს. სითბოგამტარი მილები სიცივეს უფრო ატარებს.

გასულ წელს ჩვენს მაღაზიას როცა მოედო ხანძარი, რა გვექნა უტელეფონოდ სიტყვა ვერსაით დავძარით.

მესამე მიკროუბანი დასახლებაა თემქისა, დაპირებებით დაგპურდით, საქმით კი არა გვეღირსა!

უტელეფონოვარამოდ მიიღო სერგო აბაიშვილი

უსკოური იუმორი

ქალბატონ მარსელიკოს დაბადების დღეზე ბევრი სტუმარი ეწვია.

ერთი ახალგაზრდა ქალი ყველაზე მეტს ლაპარაკობდა. როდესაც თვითონ დაიღალა, საზოგადოებას მიმართა:

— ძვირფასო საზოგადოებავ! ხომ კარგად გაგამხიარულეთ? მე რომ არ მელაპარაკა, ვინ გაგართობდათ?

— ამაზე ოჯახის უფროსმა გულიანად გადაინახარა და უთხრა:

— მაშინ, ქალბატონო ელზა, რადიომიმღებს ჩავრთავდით.

— როგორ გაატარეთ ზაფხული, ბატონო ოსკარ?

— ძალიან ცუდად.

— რატომ?

— ცოლ-შვილი სამ სხვადასხვა აგარაკზე ისვენებდა და მათთან სირბილს მოვუწდი.

ცოლი: გრცხვენოდეს! სახლში ასე გვიან ბრუნდები და მთვრალი ხარ. კულტურული მამაკაცი ასე არ იქცევა.

მამრი: არც კულტურული ქალი იწყებს საუბარს მთვრალ მამაკაცთან შუალამისას.

გახსრებული მუშაობისას საწარმოში სასწრაფოდ მოიწვიეს კრება და დაადგინეს, რომ სამუშაო საათებში კრების მოწვევა სასტიკად აიკრძალოს.

ახალგაზრდა შოტლანდიელი მამაკაცი შვებულებიდან დაბრუნდა.

— როგორ მოგეწონათ ლონდონის ღირსშესანიშნაობები?

— ქალაქი ძალიან მომეწონა, ოღონდ ხალხია უცნაური.

— რატომ?

— ერთხელ, ღამის 3 საათზე, ვიღაც მამაკაცმა, რომელიც ჩემს გვერდით ოთახში ცხოვრობდა, ყვირილი ატეხა, ილანძღებოდა...

— შენ ამ დროს რას აკეთებდი?

— არაფერს, მშვიდად განვაგრძობდი საქსაფონო დაკვრას.

გერმანულიდან თარგმანა ცუბო არგანაუზვილმა

პეიში: ჩემამდე იყავით თუ არა ვინმესთან რჩევისთვის?

აბადმუოფი: მეაფთიაქესთან ვიყავი.

პეიში: მეაფთიაქესთან? მერე და, რა გირჩია იმ სულელმა?

აბადმუოფი: მიჩრია, თქვენთან მოვსულიყავი...

მდიდარ კომერსანტთან მიღის ქალიშვილი, რომელიც ძალით მიათრევს ახალგაზრდა ვაჟს.

— მამა, ნება მომეცი, წარმოგიდგინო ჟაკი, მას სათხოვარი აქვს შენთან!

სირცხვილისგან გაწითლებულ ჟაკს კომერსანტი ხმის ამოღებას არ აცლის და ეუბნება:

— თუ თხოვნა თქვენს შეუღლებას ეხება, თანახმა ვარ; თუ ჩემი ავტომანქანის თხოვას აპირებთ, უარს გეუბნებით!

ღამეა. ვაგონ-რესტორანში შემორბის აქლოშინებული მგზავრი:

— ჩქარა, ჩქარა! ქალმა გონება დაკარგა, გაქვით თუ არა კონიაი? ოფიციალტმა გაუწოდა ბოთლი. მგზავრმა სწრაფად დაცალა და უთხრა:

— დიდი მადლობა! ყოველთვის ასე ვნერვიულობ, როცა გულშეწუხებულ ქალს დავინახავ...

აშშ-ის პრეზიდენტმა ნიქსონმა ხელი მოაწერა კანონპროექტს, რომელიც 550 მილიონ დოლარს დამატებით აძლევს თავის სატელიტებს. აქედან ლომის ულუფა იზრახელისა და სამხრეთ ვიეტნამის მარიონეტებს ერგოთ.

გაზეთებიდან

ნახ. ი. კოქიაუზვილისა

— ამჟერად ჩვენ მხოლოდ ფხეხები გვირგო.

ღამრგვალაბით ღამრგვალაბა

ძვლებზე ციქნა ხორცი ეკრა, ჩონჩხი იყო კაცი...
რომ იტყვიან, კაჭკაჭს იგი გააძღვებდა არც კი.

ჯონზე აცმულ კოსტუმს ჰგავდა, მაგრამ ახლა ნახეთ! —
სადაც იყო მღაზია, დაუარა დახლებს,
მაგრამ განა აღელვებით? მშვიდად,
მშვიდად, მშვიდად:
8 კაპიკიან „ბორჯომს“
10 კაპიკიან ყიღდა,
14 კაპიკიან ლომონათს

20 კაპიკიან ყიღდა,
28 კაპიკიან ფუნთუშს
30 კაპიკიან ყიღდა...
10! 20! 30!...
ამრგვალედა ფასებს,
ღამრგვალედა ამრგვალედა
თვით ნიკასაც ასე.
ხდიდა უფრო ჩასუქებულს,
უფრო სრულს და სავსეს;
ჩხირი იყო. ტროყიაა,
უკვირთ აქაც, იქაც...
ეს, ფასების ღამრგვალედამ,
ღამრგვალა ნიკაც!

გიორგი შთიქაუერი

მთავარი რედაქტორი ნოდარ ღუმბაძე

სარედაქციო კოლეგია:
ზ. გოლჭავაძე (პ/მზ. მღივანი),
ს. კლდიაუზვილი,
ნ. მაღალაშვილი,
ბ. ნიუნიაანიძე (მთავ. რედ. მოადგილე),
ნ. შვილიძე,
ო. ჭელიძე.

სატირისა და იუმორის შუბრალი „ნიანგი“.

თბილისი, რუსთაველის პროსპექტი № 42.
Тбилиси, Сатирико-юмористический журнал «Нианги». ტელ. რედაქტორის 99-76-69, რედ. მოადგილის 93-49-32. საერთო განყოფილების 93-10-78.

საბ. კვ ცვ-ის გამოცემა-ლოგა. ИЗДАТЕЛЬСТВО ЦК КП ГРУЗИИ.

გადაცემა ასაწყობად 25/11-71 წ.
ხელმოწერილია დასაბეჭდად 22/11-71 წ.
ქალაქის ზომა 70x108/8.
ფიზიკური ნაბეჭდი ფურცელი 1,
საარტიკლო-საგამომცემლო თაბახი 1,4.
საბ. კვ ცვ-ის გამოცემა-ლოგის სტამბა, თბილისი, ლენინის ქ. № 14.

ТИПОГРАФИЯ ИЗД-ВА ЦК КП ГРУЗИИ ТБИЛИСИ, УЛ. ЛЕНИНА № 14

შეგ. № 666.
შეგ. № 01958.
ტირაჟი 128 180

КОНТРОЛЬНЫЕ ЭКЗЕМПЛЯРЫ

თავისუფლების ქვლის არ-
მატურა.